

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Раҳимзода Фирӯза Воҳид дар мавзӯи «Мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ҳамчун омили худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои психологӣ аз рӯйи ихтисоси 5.1.1. – Психологияи умумӣ, психологияи шахсият, таърихи психология

Мутобиқати рисолаи илмӣ ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсия ба мундариҷаи бандҳои зерини шиносномаи ихтисоси 5.1. – Илмҳои психологӣ (5.1.1 – психологияи умумӣ, психологияи шахсият, таърихи психология) мувофиқ аст: Банди 1 – Ҳаёти руҳӣ ва рафтори инсон. Таносуби рафтор ва ғайолият. Детерминантаҳои муайянкунандаи ҳаёти руҳӣ ва рафтори инсон; Банди 13 – Масъалаҳои психологии муошират ва иртибот. Психоллингвистика; Банди 17 – Маром, механизмҳо, ташаккул ва амалкарди он. Талабот, маромҳо, арзишҳои шахсиятӣ ва самтгирӣҳои арзишӣ, шавқу рағбат, майлу кӯшишҳо. Мазмунофарӣ. Мароми комёбӣ. Мароми хизмат. Самтгирӣ ва нақши низомофарандаи он.

Мубрам будани мавзӯи диссертатсия дар он ифода меёбад, ки дар замони муосир талабот ба таҳқиқи психологии чунин хислатҳои шахсият афзудааст, ки барои ноилшавӣ ба ҳадаф, афзун кардани самаранокии инсон, баланд гардидани мавқеи ӯ дар ҷомеа ва сифати ҳаёташ мусоидат менамоянд. Бешубҳа, ин ба рушди босуръати ҷомеа алоқаманд буда, ба дониш, маҳорат ва малакаҳои одами муосир талаботи навро пеш мегузорад. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, ва, умуман, ҷаҳон, ки бо рушди босуръати технология, зиёд гардидани фазои иттилоотӣ ва афзоиши талабот ба малакаҳои иҷтимоӣ ва касбӣ тавсиф мегардад, рушди қобилиятҳои психологии навҷавонон, ҳосатан худтанзимкунӣ ва кӯшиши худамалисозӣ, аҳаммияти стратегӣ пайдо кардааст. Кӯшиши худамалисозӣ ҳамчун раванд ва самти асосии ташаккули шахсият имкон медиҳад, ки навҷавон вазифаҳои шахсӣ ва таҳсилӣ, ҳадафҳои таълимӣ ва иҷтимоиро мунтазам пайгирӣ намуда, ба самар расонад.

Мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ҳамчун муҳаррики дохилии ҳавасмандӣ нақши калидӣ дар ташаккули кӯшиши худамалисозӣ ва иродаи навҷавон мебозад. Он сатҳи худтанзимкунӣ, интизоми шахсӣ, қобилияти ба нақша гирифтани ва иҷрои вазифаҳои мураккабро афзоиш дода, ба самаранокии фаъолияти таҳсилӣ ва иҷтимоӣ мусоидат менамояд. Дар шароити Тоҷикистон, ки навҷавонон бо ҳаҷми калони иттилоот ва стрессҳои гуногун рӯ ба рӯ мешаванд, омӯзиши равандҳои психологӣ мароми ноилшавӣ ва таъсири он ба рушди кӯшиши худамалисозӣ аҳамияти назариявӣ ва амалӣ дорад. Ин тадқиқот имкон медиҳад, ки барномаҳои психологӣ-педагогиву тренингҳои амалӣ таҳия ва татбиқ карда шаванд, ки ба баланд бардоштани ҳавасмандӣ, ирода, худтанзимкунӣ ва иҷрои вазифаҳои навҷавонон дар муҳити таълимӣ ва ҷомеа мусоидат меkunанд. Таҳқиқи мазкур ба равандҳои психологӣ худтанзимкунӣ ва мароми ноилшавӣ дар синни навҷавонон дар Тоҷикистон равона шуда, метавонад ба рушди назариявӣ ва методологияи психологияи синни навҷавонӣ ва ба таҳияи барномаҳои амалӣ барои рушди шахсият саҳми назаррас дошта бошад.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Унвонҷӯ бо дарназардошти асосҳои методологӣ-бунёдӣ ва аҳамияти амалии таҳқиқот, баррасии васеи масоили мавзӯи интихобшударо мавриди омӯзиш қарор додааст. Аз нигоҳи ӯ эътимоднокӣ ва дурустии натиҷаҳои бадастомада тӯфайли коркарди омории додаҳо, натиҷаҳои таҳлил бо истифода аз бастаи барномаи таъминоти “SPSS 13.0” таъмин гардидаанд.

Навгониҳои илмӣ диссертатсияи мазкур дар нуктаҳои зерин асос меёбад:

- бори аввал таъсири мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ба рушди кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонон таҳқиқ гардидааст;
- нахустин маротиба ҷузъҳои сохтори кӯшиши худамалисозӣ (муваффақиятҷӯӣ, худтанзимкунӣ, интизоми шахсӣ ва нақшакашӣ) дар

заминаи мароми ноилшавӣ таҳлил ва бо усулҳои эмпирикӣ санҷида шудаанд;

– аввалин бор робитаҳои мусбати байни сатҳи мароми ноилшавӣ ва ҷузъҳои сохтори кӯшиши худамалисозӣ муайян карда шудаанд, ки нишон доданд, сатҳи баланди мароми ноилшавӣ афзоиши худтанзимкунӣ ва иҷрои самараноки вазифаҳоро тақвият медиҳад;

– нахустин маротиба эҳтимолияти таъсиррасонии мароми ноилшавӣ ба рушди соҳаи худтанзимкунӣ ва кӯшиши худамалисозӣ дар раванди таҳсил ва фаъолияти рӯзмарра ошкор шудааст;

– бори аввал барномаи методии ташаккулдиҳанда барои рушди мароми ноилшавӣ ва кӯшиши худамалисозӣ таҳия шуда, дар муҳити синфӣ ва тренингҳои психологӣ татбиқ карда шуд, ки самаранокии он дар баланд бардоштани худтанзимкунӣ, ирода ва ҳавасмандии навҷавонон исбот гардидааст.

Унвонҷӯ нуктаҳои зеринро барои дифо пешниҳод менамояд:

1. Талаботи ноилшавӣ ба комёбӣ яке аз талаботи асосии инсон маҳсуб меёбад. Маҳз он шахсиятро водор мекунад, ки дар назди худ вазифаҳои нав гузошта, онҳоро иҷро кунад, инкишоф ёбад, ба худамалисозӣ, ошкор намудани иқтидори худ ва худсобиткунӣ кӯшиш намояд. Дар синни навҷавонӣ мароми ноилшавӣ ба комёбӣ бо мавқеъгирии навҷавонон дар замон, дараҷаи мустақилий, малақаҳои мақсадгузорӣ ва рӯовариҳои арзишӣ, инчунин, бо дараҷаи эҷодкорӣ ва талаботи маърифатии онҳо алоқаманд аст.

2. Худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ навташкилаи зарури ин давраи синнусолӣ мебошад. Ба шарофати кӯшиши худамалисозӣ ҷавон барои рушди шахсият ва пешрафт дар ҳаёти минбаъда малақаҳои муфидро ҳосил мекунад. Ин равандест, ки ҳадафи асосии он кӯшиши фароҳам овардани шароити мусоид ва водоркунандаҳои беҳтарин барои амалисозии иқтидори худ ва қонеъ гардонидани талабот дар натиҷаи фаъолият мебошад. Баъд аз баохиррасии давраи навҷавонӣ, вақте ки инсон ба татбиқи худ дар фаъолияти касбӣ наздик мешавад, дар ӯ

низомии ақидаву арзишҳо, фаҳмиши ҷиҳатҳои қавӣ ва имконоти худ, малакаҳои ҳадафгузорӣ, банақшагирӣ ва рефлексия бояд ташаккул ёфта бошанд.

3. Дар байни мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ва ҷузъҳои сохтори кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ робитаи мутақобили мусбату муҳим вуҷуд дорад. Дар сурати афзудани мароми ноилшавӣ ба комёбӣ кӯшиш барои худамалисозӣ низ баланд шуда, байни ҷузъҳои сохторӣ робитаҳои муайян тақвият ёфта, робитаҳои нави мусбат пайдо мешаванд. Аз ин ҷо, эҳтимолияти баланди таъсиррасонӣ ба кӯшиши худамалисозӣ аз ҳисоби рушди соҳаи мароми шахсият мавҷуд аст.

Аҳамияти илмӣ, назариявӣ ва амалии таҳқиқот. Аҳамияти таҳқиқот дар густариши тасаввурот оид ба раванди кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ, инчунин, таҳқиқи робитаи байни мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ва кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ ифода меёбад.

Аҳамияти амалии ин тадқиқот дар он ифода меёбад, ки натиҷаҳои таҳқиқотро дар чунин самтҳо метавон истифода бурд: дар фаъолияти амалии психолог ва педагогҳое, ки соҳаи маромҳоро меомӯзанд ва дар самти рушди кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ кор мекунанд; дар курсҳои лексионӣ дар мавзӯи мароми комёбӣ ва кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ; аз ҷониби муҳаққиқон барои омӯзиши минбаъдаи робитаи байни мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ва кӯшиши худамалисозӣ.

Дар боби якуми диссертатсия «Асосҳои назариявии мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ҳамчун кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ» унвон дорад, аз се фасли калидӣ иборат буда, ба таҳлили назариявӣ ва методологии мароми ноилшавӣ ба комёбӣ равона шудааст. Дар ин боб масъалаи муҳими кӯшиши худамалисозӣ ва ноилшавӣ ба комёбӣ дар синни навҷавонӣ дар маркази таваҷҷуҳ қарор дорад.

Дар зербоби аввал раёфтҳои илмии психологӣ оид ба фаҳмиши мароми ноилшавӣ ба комёбӣ, мароми ноилшавӣ ба комёбӣ, кӯшиши

худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ дар ҷараёни фаъолияти таълимӣ, сохтор ва вазифаҳои он таҳлил карда шудаанд.

Дар **зербоби дуҷум** концепсияҳои назариявии худамалисозӣ, ба омӯзиши худамалисозӣ ҳамчун талаботи инсонӣ бахшида шуда, омилҳои таъсиррасон, ки аз синни кӯдакӣ бо рушди он алоқаманданд, таҳлил шудаанд. Дар ин замина таваҷҷуҳи махсус ба масъалаи худамалисозӣ ҳамчун раванди давомдор, ки қори доимиро дар самти рушди сифатҳои шахсӣ ва қобилиятҳои худ то сатҳи баландтарин тақозо мекунад қарор гирифтааст.

Дар **зербоби сеҷум** кӯшиши худамалисозӣ ва ноилшавӣ ба қомеъӣ дар синни навҷавонӣ, худифшоқунӣ, ташаккули худамалисозӣ, худводорқунӣ, худмуайянқунӣ, салоҳиятнокии иҷтимоӣ-психологӣ тавсиф ёфта, мавриди таҳлил қарор гирифта аст.

Фароҳам овардани имконият барои амалисозии иқтисодии насли ҷавон низ дар назар гирифта мешаванд. Маводи мазкур дар навбати худ ҳамчун заминаи назариявӣ-методологӣ барои таҳияи амсила ва барномаи роҳнамоӣ хизмат мекунамд.

Боби дуҷуми рисолаи илмӣ Раҳимзода Фирӯза Воҳид таҳти унвони **“Таҳқиқи робитаи мутақобили мароми қомеъӣ ва кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ”** ба масъалаҳои муҳими методологӣ ва ташкили раванди таҳқиқоти эмпирикӣ бахшида шудааст. Дар ин боб муаллиф бо тартиби мантиқӣ ва пайдарпай методҳои истифодашуда ва хусусиятҳои ташкил намудани таҳқиқотро шарҳу тавзеҳ медиҳад.

Дар **зербоби аввали** боби мазкур тавсифи гурӯҳи интихобшудаи озмудашавандагон ва усулҳои асосии таҳқиқотӣ пешниҳод гардидааст. Аз рӯйи маълумоти овардашуда, дар таҳқиқот 240 нафар навҷавонон иштирок намуда, бо онҳо ташхиси психологӣ гузаронида шудааст. Муаллиф кӯшиш намудааст, ки худамалисозии навҷавонро дар шароити фаъолияти гурӯҳӣ ва раванди машғулиятҳои таълимӣ ошкор намояд. Ҳамзамон, натиҷаҳои мушоҳидаи дарозмуддати рафтори навҷавонон дар машғулиятҳои гурӯҳӣ, ки дар доираи барномаҳои

таълимӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии шаҳри Хуҷанд ва мактаб-интернати шаҳри Бӯстон амалӣ гардидаанд, мавриди таҳлил қарор гирифтаанд

Зербоби дуюми боби дуюм ба тавсифи муфассали методҳои дар таҳқиқот истифодашуда бахшида шудааст. Бо мақсади ноил шудан ба ҳадаф ва вазифаҳои гузошташуда, муаллиф аз маҷмуи методҳои муосири психологӣ истифода бурдааст, ки ба мазмун ва самти таҳқиқот мутобиқат доранд. Аз ҷумла, дар раванди таҳқиқот методҳои суҳбати психологӣ ва мушоҳидаи психологӣ истифода шудаанд, ки барои дарки амиқи маромии ноилшавӣ ба комёбӣ ва кӯшиши худамалисозии навҷавонон замина фароҳам меоранд.

Ҳамчунин, анкета ҳамчун яке аз воситаҳои муҳимми ҷамъоварии маълумот мавриди истифода қарор гирифтааст. Анкетаи таҳиянамудаи муаллиф аз 10 савол иборат буда, ба гирифтани маълумоти ибтидоӣ дар бораи навҷавонон нигаронида шудааст. Барои ташҳиси амиқтари хусусиятҳои равонӣ, як қатор методикаҳои маъруфи психологӣ, аз қабيلي саволномаи устувории ҳаётӣ” (С. Мадди, аз ҷониби Д.А. Леонтев ва Э.И. Рассказова мутобиқ карда шудааст), методикаи ташҳиси мароми комёбӣ А. Мехрабиан (аз ҷониби М.Ш. Магомед-Эминов модификатсия шудааст), шкалаи худмуайянкунии шахсият (Б. Шелдон; аз ҷониби Э.Н. Осина мутобиқ ва модификатсия шудааст), методикаи Т. Элерс: "Мароми кӯшиш ба комёбӣ" ва "Мароми канорагирӣ аз нокомӣ", пурсишномаи "Типи рефлексияи тафриқашуда" (Д.А. Леонтев, Е.М. Лаптева, Е.Н. Осин, А.Ж. Салихова), тести "Дараҷаи иддао"-и Гербачевский истифода гардидаанд. Интиҳоби методҳои мазкур имкон медиҳанд, ки паҳлуҳои гуногуни масъалаҳои худамалисозӣ ва худводоркунӣ, рушди шахсият ва имконияти худтатбиқнамоӣ дар соҳаҳои гуногуни фаъолияти таълимии навҷавонро ҳамаҷониба таҳлил карда шаванд. Инчунин, дар таҳқиқот методи баҳодиҳии экспертӣ низ истифода шудааст, ки дар он 7 нафар омӯзгор роҳбарони синфҳо ҳамчун коршиносон иштирок намудаанд.

Боби дуҷуми рисола бо истифодаи дурусти методҳои илмӣ ва асоснокии методологӣ фарқ намуда, заминаи бозғаймонӣ барои таҳлили натиҷаҳои минбаъдаи таҳқиқот фароҳам меорад.

Боби сеюми диссертатсияи Раҳимзода Фирӯза Воҳид таҳти унвони “Озмоиши ташаккулдиҳанда онд ба рушди мароми комёбӣ ҳамчун омилҳои худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ” ба таҳлили натиҷаҳои бадастомада дар ҷараёни таҳқиқоти эмпирикӣ, тафсири маълумоти омӯрӣ ва арзёбии самаранокии барномаи ташаккулдиҳанда бахшида шудааст. Он марҳилаи асосии амалии таҳқиқотро фаро гирифта, ба таҳлили амиқи натиҷаҳои эмпирикӣ бахшида шудааст.

Дар зербоби якуми боби мазкур, таҳия ва асосноккунии барномаи рушди мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ва кӯшиши худамалисозӣ ба таҳияи барномаи ташаккулдиҳандаи мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ва кӯшиши худамалисозӣ бахшида шудааст. Барномаи таҳияшуда ба ташаккулдиҳии кӯшиши худамалинамоӣ дар синни навҷавонӣ, рушди мароми комёбӣ ва худмуайянкунӣ, инчунин истифодаи самараноки вақти ҳолӣ ва нуруи шахсӣ, ташаккулдиҳии малакаҳои банақшаگیرӣ, ҳадафгузорӣ ва муайян кардани ҳадафу арзишҳои касбӣ равона шудааст. Барномаи рушди мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ва кӯшиши худамалисозӣ ҳамчун низомии мукаммали таъсиррасонии психолого-педагогӣ таҳия гардида, ба ҷаъбдорӣ ва рушди захираҳои дохилии шахсият равона карда шудааст.

Зербоби дуҷуми боби сеюм татбиқ ва арзёбии самаранокии озмоиши ташаккулдиҳанда ба татбиқи самаранокии озмоиши ташаккулдиҳанда бахшида шудааст. Натиҷаҳои бадастомада нишон медиҳанд, ки дараҷаи мустақилий ба таври назаррас афзоиш ёфт, гарчанде ки аксарияти озмудашавандаҳо (40%) то ҳол дар дараҷаи миёна қарор доранд. Шумораи озмудашавандаҳо бо дараҷаи баланди мустақилий 7% афзоиш ёфт, дар ҳоле ки шумораи озмудашавандаҳо бо дараҷаи пасти мустақилий 7% коҳиш ёфтааст.

Аз рӯйи шкалаи худифоданамоӣ тағйиротҳо камтар назаррасанд. Шумораи озмудашавандаҳо бо дараҷаи баланди худифоданамоӣ 2%,

озмудашавандаҳо бо дараҷаи миёнаи худифоданамой 3% афзоиш ёфта дар ниҳоят, шумораи озмудашавандаҳои дорои дараҷаи пасти худифоданамой 5% кам шуд. Ҳамин тариқ, мо мебинем, ки дараҷаи умумии худмуайянкунӣ дар гурӯҳ хеле баланд аст. Аз рӯйи шкалаи мустақили аксарияти озмудашавандаҳо дар дараҷаи миёна қарор доранд (40%), дар ҳоле ки шумораи озмудашавандаҳои дорои дараҷаи баланди мустақили камтар бошад ҳам, назаррас аст (37%).

Зербоби сеюми боби мазкур “Омӯзиши робитаи байни мароми комёбӣ ва кӯшиши худамалинамоӣ дар навҷавонӣ” унвон гирифтааст. Чӣ тавре ки аз маълумоти дар зербоби қаблӣ овардашуда дида мешавад, озмудашавандаҳо ба инкишофи минбаъдаи ниёз доранд. Ин вазъият муаллифро водор намудааст, то робитаи байни мароми комёбӣ ва кӯшиши худамалинамоӣ дар навҷавониро мавриди омӯзиши ҷиддӣ қарор диҳад. Пас аз озмоиши ташаккулдиҳанда ва марҳилаи дуҷумла тадқиқот бо мақсади муайян кардани динамикаи муносибатҳо дар байни мароми комёбӣ, худмуайянкунӣ ва худамалинамоӣ дар навҷавонон таҳлили коррелятсионии такрорӣ гузаронида шудааст. Ҳангоми муқоисаи нишондиҳандаҳои робитаҳо, баъзе тағйиротҳо дар робитаҳои мавҷуда ва инчунин пайдоиши робитаҳои нав муайян карда шуда аст.

Дар маҷмӯъ, боби сеюми диссертатсия бо сатҳи баланди таҳлили оморӣ, асоснокии илмӣ ва аҳаммияти назариявӣ амалӣ фарқ намуда, натиҷаҳои бадастомада барои фаҳмиши амиқи мароми ноилшавӣ ва кӯшиши худамлисозии навҷавонон саҳми арзанда мегузоранд.

Мутобиқати барасмиятдарории рисолаи илмӣ. Диссертатсия ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба додани дараҷаҳои илмӣ пурра мувофиқ мебошад ва муаллифи он Раҳимзода Фирӯза Воҳид ба дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои психологӣ аз рӯйи ихтисоси 5.1.1. – Психологияи умумӣ, психологияи шахсият, таърихи психология сазовор мебошад.

Автореферати рисолаи илмӣ ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад. Автореферат, мақолаҳои нашрнамудаи диссертант муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос менамоянд.

Натиҷаҳои бадастомада, дараҷаи эътимодноӣ, хулоса ва тавсияҳои тибқи талаботи Комиссия ва Дастурамал аз ҷиҳати илмӣ-методӣ асоснок гардида, ба миқдори кофӣ бо тавсия ва пешниҳодҳои назариявӣ амалӣ, мисол ва тасвирҳо таъмин аст.

Диссертатсия тибқи муқаррароти Дастурамал фаҳмо ва возеҳ навишта шуда, тартиби таҳия ва ҷобаҷогузори маводи омӯзишӣ пайдарҳамии мантиқӣ ва муттасилиро дорост.

Дар баробари ҷанбаҳои мусбӣ, ки дар тақриз пешниҳод гардидаанд, рисолаи мазкур аз норасоӣҳову ғалатҳои имлоӣ ҳолӣ нест, ки зеринашонро метавон қайд намуд:

Тарзи пешниҳоди номи муаллифон ва танзими феҳристи адабиёт дар баъзе ҳолатҳо ба таҷдиди назар эҳтиёҷ дорад. Бо мақсади таъмини мутобиқат ба талаботи таҳияи корҳои илмӣ, мувофиқи мақсад мебуд, агар ҳамаи истинодҳо ва рӯйхати адабиёти истифодашуда бо риояи меъёрҳои ягонаи стандартҳои байналмилалӣ библиографӣ ба низом дароварда шаванд.

Дар баъзе қисматҳои матн тарзи овардани ному насаби муаллифон ба таври яқсон риоя нашудааст, ки дар натиҷа номи баъзе муҳаққиқон бо шаклҳои гуногуни навишт пешниҳод гардидааст. Чунин номувофиқатӣ метавонад ба дақиқияти истинодҳо ва шинохти манбаъҳои илмӣ таъсир расонад. Аз ин лиҳоз, тавсия мешавад, ки ному насаби муаллифон ва шакли истинодҳои тибқи меъёрҳои ягонаи стандартӣ ва қоидаҳои қабулшудаи илмӣ ҳамоҳанг гардонид шаванд.

Доир ба мутобиқати методҳои таҳлили дар таҳқиқот истифодашуда ба муҳити фарҳангии таҳқиқот маълумот оварда нашудааст. Ин, метавонад доир ба дурустӣ ва эътимоднокии натиҷаҳои

бадастоварда саволҳоро ба миён оварад. Аз ин лиҳоз, пешниҳод карда мешавад, ки дар бораи шароитҳои мутобиқсозии воситаҳои ташхисии истифодашуда дар матни диссертатсия маълумоти зарурӣ оварда шавад.

Дар матни диссертатсия ва автореферат норасоҳои хусусияти имлоӣ мушоҳида мегарданд, ки метавонанд ба сатҳи таҳририи кори илмӣ таъсир расонанд. Аз ин рӯ, тавсия мешавад, ки матн бо мақсади баланд бардоштани сифати забонии матни рисола ва автореферат мутобиқати онҳо ба меъёрҳои таҳияи корҳои илмӣ аз бозбинӣ ва таҳрири дақиқи имлоӣ гузаронида шавад.

Эродҳои зикршуда, албатта, ислоҳпазир буда, ҳангоми таҳия ва нашри корҳои минбаъда, аз ҷумла монография метавонад арзиши илмию амалии корро бештар гардонад.

ХУЛОСАИ ҶАМЪБАСТӢ

1. Диссертатсияи Раҳимзода Фирӯза Воҳид дар мавзуи «Мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ҳамчун кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ» кори ба итмомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона ва дар сатҳи мувофиқу баланди илмӣ-методологӣ иҷро гардида аст.

2. Унвонҷӯ ба ҳадафҳои дар назди таҳқиқоти диссертатсионӣ гузошташудааш ноил гардида, вазифаҳои илмӣ таҳқиқотро бо сифати иҷро намудааст. Натиҷаҳои аз таҳқиқот ба дастмада ва хулосаҳои дар рисола пешниҳодшуда асосноканд. Фарзияҳои корӣ бошанд тасдиқи амалии худро ёфтаанд.

3. Диссертатсияи мазкур дорои аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ буда, натиҷаҳои он метавонанд дар амалияи фаъолияти психологӣ, фаъолияти муассисаҳои таълимӣ ва мактаб-интернатҳо барои кор бо навҷавонон ба таври васеъ истифода карда шаванд.

4. Диссертатсияи Раҳимзода Фирӯза Воҳид дар мавзуи «Мароми ноилшавӣ ба комёбӣ ҳамчун кӯшиши худамалисозӣ дар синни навҷавонӣ» барои дарёфти дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои

психологӣ аз рӯйи ихтисоси 5.1.1. – Психологияи умумӣ, психологияи шахсият, таърихи психология ба талаботи Низомнома оид ба шуроҳои диссертатсионӣ ва тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудаанд, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои психологӣ аз рӯйи ихтисоси 5.1.1. – Психологияи умумӣ, психологияи шахсият, таърихи психология мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои психологӣ,
дотсенти кафедраи психологияи
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

М.Ё. Шарипова

“ 20 ” майи соли 2026

Суроға: 734025. Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, кӯчаи Бунӣ
Ҳисорак, бинои 15, ошёнаи 2. Почтаи электронӣ: madinjash@mail.ru. Тел:
+(992) 900-17-98-89

Имзои М.Ё. Шариповаро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо
ва корҳои махсуси

Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Шодихонзода Э.Ш.